

27 JULI 1849.

FRIDAG den 27. JULI.

N. 87.

De Provinciale Staten van Utrecht hebben in hunne vergadering van den 25. d. l. d. de volgende resolutie aangenomen: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

De Staten van Utrecht hebben in hunne vergadering van den 25. d. l. d. de volgende resolutie aangenomen: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

De Staten van Utrecht hebben in hunne vergadering van den 25. d. l. d. de volgende resolutie aangenomen: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

De Provinciale Staten van Utrecht hebben in hunne vergadering van den 25. d. l. d. de volgende resolutie aangenomen: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

De Staten van Utrecht hebben in hunne vergadering van den 25. d. l. d. de volgende resolutie aangenomen: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

De Staten van Utrecht hebben in hunne vergadering van den 25. d. l. d. de volgende resolutie aangenomen: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

Utrecht 17. Juli 1849.
Burgemeester en Wethouders voornemens, de volgende resolutie aangenomen te hebben: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

Utrecht 17. Juli 1849.
Burgemeester en Wethouders voornemens, de volgende resolutie aangenomen te hebben: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

Utrecht 17. Juli 1849.
Burgemeester en Wethouders voornemens, de volgende resolutie aangenomen te hebben: **RESOLUTIE** Inzake de verkiezing van de Staten van Utrecht.

ITALIE.
Rome 17. Juli.
De strengste maatregelen worden bij voortduring door de Franschen genomen. Alle wapenen, ook van de burgerwacht, als van de andere bewoerders, moeten binnen 48 uren worden overgemaakt, ook ook de kassen, stekdogen, enz. Alle personen, die de stad binnengaan, worden door de wachten aan de poorten gecontroleerd, en zij wapenen of kostbaarheden bij zich hebben, welke uit kabinetten onttrokken zijn.

ITALIE.
Rome 17. Juli.
De strengste maatregelen worden bij voortduring door de Franschen genomen. Alle wapenen, ook van de burgerwacht, als van de andere bewoerders, moeten binnen 48 uren worden overgemaakt, ook ook de kassen, stekdogen, enz. Alle personen, die de stad binnengaan, worden door de wachten aan de poorten gecontroleerd, en zij wapenen of kostbaarheden bij zich hebben, welke uit kabinetten onttrokken zijn.

ITALIE.
Rome 17. Juli.
De strengste maatregelen worden bij voortduring door de Franschen genomen. Alle wapenen, ook van de burgerwacht, als van de andere bewoerders, moeten binnen 48 uren worden overgemaakt, ook ook de kassen, stekdogen, enz. Alle personen, die de stad binnengaan, worden door de wachten aan de poorten gecontroleerd, en zij wapenen of kostbaarheden bij zich hebben, welke uit kabinetten onttrokken zijn.

De taptoe, die zich des avonds door de Corso begeeft, wordt door eenige compagnieën troepen vergezeld, welke in quatries met gevulde bajonetten in de gunstige broede der straat voortrukken, om ruimte te maken. Piketten kavalierie trekken voort. Er hebben vele arrestaties plaats. De Engelsche en Amerikaansche consuls schijnen zeer gut te zijn in het afgeven van passen; men zegt, dat de laatste alleen bij de 4000 heeft afgeleverd. De belhamels zijn dan ook meestendeels verdwenen. Een Zwitsersche artillerist bemerkte, dat 2 Romeinsche soldaten van een vrijkorps, toen zij hunne kazerne, het Collegio Germanico, moesten ontruimen, pogingen deden, een gedeelte van dat gebouw in de lucht te doen springen, en waarschuwde de Fransche wacht in het Venetiaansche paleis. Deze kwam even in tijds aan, om de uitbarsting te voorkomen. Zij hadden 30 à 40 ponden buskruid in deze kamer verborgen en eene leiding van stroo aangelegd, om het te doen ontbranden. De daders zijn gevat.

De taptoe, die zich des avonds door de Corso begeeft, wordt door eenige compagnieën troepen vergezeld, welke in quatries met gevulde bajonetten in de gunstige broede der straat voortrukken, om ruimte te maken. Piketten kavalierie trekken voort. Er hebben vele arrestaties plaats. De Engelsche en Amerikaansche consuls schijnen zeer gut te zijn in het afgeven van passen; men zegt, dat de laatste alleen bij de 4000 heeft afgeleverd. De belhamels zijn dan ook meestendeels verdwenen. Een Zwitsersche artillerist bemerkte, dat 2 Romeinsche soldaten van een vrijkorps, toen zij hunne kazerne, het Collegio Germanico, moesten ontruimen, pogingen deden, een gedeelte van dat gebouw in de lucht te doen springen, en waarschuwde de Fransche wacht in het Venetiaansche paleis. Deze kwam even in tijds aan, om de uitbarsting te voorkomen. Zij hadden 30 à 40 ponden buskruid in deze kamer verborgen en eene leiding van stroo aangelegd, om het te doen ontbranden. De daders zijn gevat.

De taptoe, die zich des avonds door de Corso begeeft, wordt door eenige compagnieën troepen vergezeld, welke in quatries met gevulde bajonetten in de gunstige broede der straat voortrukken, om ruimte te maken. Piketten kavalierie trekken voort. Er hebben vele arrestaties plaats. De Engelsche en Amerikaansche consuls schijnen zeer gut te zijn in het afgeven van passen; men zegt, dat de laatste alleen bij de 4000 heeft afgeleverd. De belhamels zijn dan ook meestendeels verdwenen. Een Zwitsersche artillerist bemerkte, dat 2 Romeinsche soldaten van een vrijkorps, toen zij hunne kazerne, het Collegio Germanico, moesten ontruimen, pogingen deden, een gedeelte van dat gebouw in de lucht te doen springen, en waarschuwde de Fransche wacht in het Venetiaansche paleis. Deze kwam even in tijds aan, om de uitbarsting te voorkomen. Zij hadden 30 à 40 ponden buskruid in deze kamer verborgen en eene leiding van stroo aangelegd, om het te doen ontbranden. De daders zijn gevat.

— Garibaldi is het gelukt, de vereenigde Napelsche troepen te verschuiven, en de Napelsche grenzen over te trekken. Hij heeft zich ten noorden van Napels in de bergen geworpen, en zal van daar het land trachten te teisteren.

— Volgens de laatste berichten uit Napels, is de Hertog van Toskane per stoomboot naar zijn rijk terug gekeerd.

— Volgens de laatste berichten uit Napels, is de Hertog van Toskane per stoomboot naar zijn rijk terug gekeerd.

— Het dagblad *Opinion* deelt uit Milaan een bericht mede, dat de Oostenrijkers in den nacht van den 6. op den 7. desor het kleine fort, op het midden van de Lagunebrug te Venetie opgericht, hebben overtuallen, doch genoodzaakt zijn geworden terug te keeren. Om den vijand te misleiden had men een brander in de flank der batterij gezonden, ten einde de opmerkzaamheid der bezetting daarop te trekken. Intusschen was men de tusschenruimte der gesprongen bruggen overgezwoomen en in de batterij gedrongen. Men heeft eenige kanonnen vernageld, het vaandel der batterij en twee gevangenen medegevoerd.

— Het dagblad *Opinion* deelt uit Milaan een bericht mede, dat de Oostenrijkers in den nacht van den 6. op den 7. desor het kleine fort, op het midden van de Lagunebrug te Venetie opgericht, hebben overtuallen, doch genoodzaakt zijn geworden terug te keeren. Om den vijand te misleiden had men een brander in de flank der batterij gezonden, ten einde de opmerkzaamheid der bezetting daarop te trekken. Intusschen was men de tusschenruimte der gesprongen bruggen overgezwoomen en in de batterij gedrongen. Men heeft eenige kanonnen vernageld, het vaandel der batterij en twee gevangenen medegevoerd.

— Het dagblad *Opinion* deelt uit Milaan een bericht mede, dat de Oostenrijkers in den nacht van den 6. op den 7. desor het kleine fort, op het midden van de Lagunebrug te Venetie opgericht, hebben overtuallen, doch genoodzaakt zijn geworden terug te keeren. Om den vijand te misleiden had men een brander in de flank der batterij gezonden, ten einde de opmerkzaamheid der bezetting daarop te trekken. Intusschen was men de tusschenruimte der gesprongen bruggen overgezwoomen en in de batterij gedrongen. Men heeft eenige kanonnen vernageld, het vaandel der batterij en twee gevangenen medegevoerd.

a. Tot verhooging van den Grabbendijk;
b. Tot het in gebruik geven der Grabbelsais;
c. Tot verbetering der exonererende landen.

Welk voorstel met algemeene stemmen is aangenomen.

Het voorstel van Gedeputeerde Staten. tot wii-

ging van het reglement, reglement van de...
nagere het reglement van de...
signatie...
mede algemeen aangenomen, waarbij
ochter de heer van der... gemeend heeft de
verleening te moeten afleggen, dat hier mede zijns
inzins alle de geopperde bewaren der veenlieden,
tegen andere punten van het reglement, niet zijn
weggenomen.
Het... dat invaering van een
niet... op de heffing der verdigpelden te
Voorzigt... in de... gebragt zijnde...
met algemeene... besluiten, betrekke... van
band met de... bescheidingen, ter
fine van nader... aan H.E. Gedeputeerde
Staten...
Met betrekking tot het voorstel van den heer
Reidenijder van... tot aanstelling van eenen
Adjunct... van het Provinciaal Archief van
Utrecht...
Utrecht... de Gedeputeerde Staten verzocht, des-
wege... verslag... rapport te willen
doen, dat overweging...
onderzoek...
tijd is verlopen. Geene... verder te behan-
delen... door den heer voor-
zitter... gesloten, en tot de
resolutie der... met H.E. Gedeputeerde Staten,
benedict...
De... van CATTENBROEK.
... van AMERONGEN.
OPRICHTING VAN HET
LANDHONDKONING CONGRES.
Naar... van eenen brief, mij heden ge-
weiden, moet ik... herstellen,
die in het kort verslag mijner slottoppraak van het
4e Congres, ... te Utrecht gehouden, is inge-
slopen. Daarbij komt de heer... als op-
richter van het Congres voor. De waardij — die
mij volkomen bekend is — is echter, dat de Over-
ijsselsche... tot ontwikkeling van provinciale
werken, daartoe de eerste aanleiding gegeven
heeft, en, dat die aanleiding is in het leven getre-
den, onder het gemeenschappelijk streven der heeren
Sloet, van Oldhuis en van Royen. Deze beide heeren
hebben het eerste Congres te Zwolle geleid, op
beide... van de aanwezigen tot eenen
vriendschappelijken...
Wil men alsoo een... waarom het eerste
denkbeeld... zoo is het de
Overijsselsche... van de heeren Sloet
en van Royen... waren, wil men personen,
zoo... ik kan men onder de thans levenden
daarvoor... anders honden van de heeren
Sloet en van Royen te zamen.
Ik weet mij thans niet juist meer te herinneren,
op welk oomblik... van de heer Sloet als op-
richter... is als medeoprichter — van het Con-
gres... heb bij de sluiting van het laatste;
maar het schijnt mij toe, dat dit aldus heeft moeten
zijn, dat ik den heer Sloet tot Oldhuis en de heeren
Schäfer... als oprichter en leden
der vorige bestuurs, heb bestuur van het 4e
Congres steeds met... raad zijn nabij geweest,
daarvoor... dank... laatste bestuur heb toe-
gebracht. — In het... niet mede...
en... ook niet kunnen... dat de heer Sloet
oprichter, dat is de enige oprichter wezen zou.
Wie... ook aan de...: Sloet tot Oldhuis
oprichter... Congres, schuld heeft, den heer
Sloet... meest... dat is: niet de aller-
minste. De schuld ligt... den schrijver
en... Bij die... hier overblijft,
acht ik het maar... schuld op mij te
nemen en den heer van Royen in het openbaar
caritelijk... te vragen...
ik... ik heb... — Niet...
kunnen... omdat mij de waarheid anders
bekend...
Ongelukkig... de onzekerheid, waar-
van hier sprake is, reeds opgevallen. Ik zou haar
bekend hebben in het algemeene Verslag, meenende,
dat... was. Wie is er toch, die
niet weet, dat de... oprichting van de
Landhondkundige Congressen aan de heeren
Sloet tot Oldhuis en van Royen zamen toekomt?
Utrecht 17. Julij 1849. G. J. MULDER.

— Het weder... Cholera...
binnen deze stad... der... ziekte
lijdende...
Bij het... hebben de onger-
teekende in ruime mate de weldadigheid hanner
stadgenooten onderhouden, dat... voor de her-
stellenden... wel...
stakken, als gelden om die... zijn
toespraak...
Dezelfde behoefte zich nu weder doende gevoelen,
roepen zij op nieuw die mildadigheid in en zullen
zich gaarne met de ontvangst en afdeeling daarvan
belasten... worden...
Utrecht den 16. Julij 1849.
P. J. L. de FREMERY, Ambachtstraet,
M. IMANS, Eredijk...
J. A. van DUGTEREN, te het Cholera Hospital.
Rustig en bedaard spoedt den weder onze ker-
nis... ten einde. Onze... hebben
in... begrepen...
hunner de... schouwtoone...
straten getuigen er van. Men wil den beker der
genengten dit jaar matig vallen, en langzaam ledi-
gen, en daar genoeg zoeken, waar het niet, dan
onschuldig en vreedzaam kan worden gevonden. —
Doch op vele plaatsen deed men ons dan ook aan-
gename avonden doorbrengen. Immers het was
genotvol de beide voorstellingen van Dinsdag en
Woensdag avond in den schouwburg bij te wonen.
het was genotvol, een tooneelkunstaresse, zoo
als mevr. Engelman, te kunnen bewonderen, in stukken,
waarin haar talent zoo zeer kon uitkomen. In Arthur
en Parag... heeft die bekwame en gevoelvul-
vrouw zich zelve bijna overtroffen, geen spel, geen
natuur was het, dat zij ons liet zien, en al ware
het... dat zij zoo krachtig doot, de heeren
Zaaijck en Munnich, en later ook door den heer
Staat... te... geleid,
gevormd hebben. — Echter zou zij deze vrouw in
waarheid den lof toebrengen, haar in beide voor-
stellingen door honderde... toegebracht, is zulks
niet, omdat zij alleen de glanzende... die in
dat... schittert, te... nog vele
lichten... minder... ook...
glaas van...
Doch... niet... meer...
te... wij ook nog...
enkel... over het... van de
heeren... dat...
geene... ondergaan, toch immer
door... dat het...
gevoelend en... komt. In
dit... der progressen, welke
beide... ook...
meerdert, dat kan het niet... of beide
tenten... worden.
Echter men heeft dit jaar een... kamp-
oen in den heer... De... het
publiek zoo met hunne verrassende nieuwe toeren,
met hunne onbegrijpelijke... te trekken,
dat, ware hunne... de... ook meer
toeschouwers zou bevatten. Heeft men beide kun-
stenaars in vele landen den wifrook toegezwaaid,
ook wij brengen gaarne beide aan hunne groote
verdiensden, en herhalen met... roepstem
van het algemeen, dat het werk van den heer en
mevr. Robin betoverend, wonderlijk, maar tevens
door de hangen... voordragt aan-
lokkelijk is.
Heden avond is voor het eerst het schoone so-
cieté-locaal van H.E. Studenten voor allen geopend,
die van... voorzien zijn. Deze
poging, om ook van den kant der studerende jong-
lingschap Utrechts ingezetenen genoeg te verscha-
fen, zal voorzeker door velen onzer stadgenooten
gewaardeerd worden, en mede werken, om den band
tuschen student en burger, zijne elasticiteit te ont-
nemen, en dien hecht, sterk en onverbreekbaar te
maken. — Wij vernemen, dat velen onzer stadgenooten
het plan reeds... hebben van de daartoe
ontvangen uitnoodiging gebruik te maken en dat
die zalen, alleen getuigt van afzondering, thans zul-
len getuigen van gemeenschappelijke...
Men vergeet... dat alles de...
ziet... dat...
van het stations... in welke beide eenen an-
gename muziek de bezoekers wacht.

ADVERTENTIE.
(1754) De Commissie van...
de Provincie Utrecht maakt bekend, dat...
navolgende Eigenaren de uitgeloopte...
toegekend, voor hunne... in 1847 door de
Commissie gekozen, om, onder de vastgestelde be-
palings...
te worden...
Aan... Westbroek, en Jan De-
kam, te Jutphaas, ieder de... van f 75,00.
Aan... de...
Leeno, te... van f 50,00.
Aan... te Achtenhoven, en
Jacobus... te...
prins van f 20,00.
Inzake... met de... geveende
veulens aan de Commissie...
Utrecht Op last der Commissie van
den 19 Julij...
1849. A. N. H. A. Secretaris.
ADVERTENTIE.
(1755) Ingevolge besluit van den Gemeen-
teraad van Mijrecht, zal in dit jaar aldaar geene
KERMIS worden gehouden. Waarvan aan de Kra-
mers en anderen, die Kermis doorgaans bezoeken,
bij deze wordt kennis gegeven.
Mijrecht den 18. Julij 1849.
J. VERDAM,
Burgemeester.
ADVERTENTIE.
(1756) Ingevolge besluit van den Gemeen-
raad van Breukelen Nijeroda, zal in dit jaar aldaar
geen KERMIS worden ge-
houden. Waarvan door deze aan Kramers en Garen-
ken kennis wordt gegeven.
Breukelen den 16. Julij 1849.
Burgemeester.
ADVERTENTIE.
(1757) Heden overleed aan een kortston-
dige ziekte, na voorzien te zijn van de H. H. Sac-
ramenten der stervenden, onze waarde Moeder en
Behuudmoeder...
welke... in...
bijna 73 jaren.
Harmelen den 17. Julij 1849.
J. VAN BLARICHUM.
ADVERTENTIE.
(1758) Heden overleed na een kortstondig
lijden mijn veel geliefde echtgenoot T. B. WALSMIT,
in den ouderdom van 21 jaren.
den 17. Julij 1849.
geb. SCHREER.
Eenige en algemeene Kennisgeving.
ADVERTENTIE.
(1759) Heden overleed, na een kortston-
dige ziekte, in den ouderdom van 62 jaren, onze
Hooggeachte Behuud-Broeder en Oom, de Heer
JONATHAN BATZ, Allen, die ons overleden
gekeerd hebben, zullen met ons dit verlies betreuen.
Utrecht den 18. Julij 1849.
J. C. H. BATZ.
ADVERTENTIE.
(1760) Al wie iets te... van,
of verscheidene...
rusting heeft behoorende tot de... van
woond... gelieve
daarvan opgave,... te doen voor,
of... op den 15. Augustus 1849, ten huize
van den ondergetekende.
Hagelanden den 10. Julij 1849.
J. KOBUS.
T JEPMA.
(1761) Op Zondag 23. Julij zal het gesel-
schap MATRON met den Heer HANGAR, hieh met
hunne Zangen en Komieke voorstellen...
ten 6 ure precies. De schiet ten 5 1/2 uur.
'T JEPMA 20 Julij 1849. A. VAN RIJKE.

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains. The number of transformed cells was determined by the number of colonies obtained on the selective medium. The results are the mean of three independent experiments. Error bars represent standard deviation.

men de sprekers, dat de wet in de schorsing en het ontzet betere en genoegzame middelen aan de hand geeft, om de nalatigheid van ambtenaren in het nakomen van bevelen of uitvoering van verordeningen, te straffen.

Bij stemming heeft echter de meerderheid der vergadering verklaard de zienswijze van de voormelde sprekers *niet* te deelen, en zich alzoo voor het behouden van het artikel, zoo als het thans is, verklaard.

Afd. 6.

Art. 104. De heer Kien merkt aan, dat bij de bepaling »de burgemeester heeft stem in de vergadering» zoude moeten worden gevoegd, »voor het geval dat de burgemeester» uit de leden van den raad is benoemd. De heer Calkoen is echter van meening, dat de wetgever hier heeft willen wegnemen de dubiet, die ten dezen aanzien mogt kunnen rijzen en heeft willen bepalen »dat de burgemeester altijd en in ieder geval stem in de vergadering zal hebben,» waarom Z.E.G.A. voor het behouden van het artikel is. — De vergadering verklaart in deze laatste zienswijze te deelen.

Art. 105. De heer Scheltus is van oordeel, dat onder de zaken, waarmede burgemeester en wethouders worden belast, diende te worden vermeld »de zorg voor de inkwartiering, casernering en huisvesting van troepen»; met welk denkbeeld de vergadering zich verenigt.

De heer Kien meent, dat de woorden »dagelijksche gewone politie» sub lett. C. van dit artikel voorkomende te onbestemd zijn, en zoude daarvoor liever in de plaats zien gesteld de woorden »plaatselijke politie» in welk gevoelen door de vergadering wordt gedeeld.

Art. 107 de heer Verloren verlangt, dat onderscheid worde gemaakt met betrekking tot het toezigt over de banken van leening, welke onder de stedelijke administratie zijn, en die, welke onder het beheer staan van eene afzonderlijke administratie. — Dit voorstel wordt door de vergadering aangenomen.

De heer Calkoen verlangt de suppressie van alinea 2 van dat artikel, als ondoelmatig, omdat het een voorschrift geeft, dat althans in groote steden niet kan worden nagekomen. — De heer Kien deelt dit gevoelen, hetwelk echter door den heer Scheltus wordt bestreden. — Bij omvraag van het voorstel blijken de stemmen te staken en wordt door den heer voorzitter beslist, dat het artikel, zoo als het is voorgesteld, zou moeten worden behouden.

De heer Both Hendriksen wenscht, dat in dit artikel zal worden geïnscreerd de bepaling van het laatste gedeelte van art. 94 van het tegenwoordige reglement op het bestuur der steden, waartegen de heer Scheltus doet opmerken, dat zulks overbodig zoude zijn, vermits de inrigting der banken van leening later bij een afzonderlijk besluit is geregeld. De vergadering verklaart echter het voorstel van den heer Both Hendriksen te ondersteunen.

Art. 108. De heer van Boetselaer stelt eene verandering voor van dit artikel, in dien zin, dat burgemeesteren en wethouders het oppertoezigt zullen hebben over alle armbesturen, besturen van gestichten van liefdadigheid en andere soortgelijke inrigtingen, welke of uit 's lands of uit de gemeente kas worden gesubsidiëerd, omdat een dergelijk toezigt zich niet zou kunnen uitstrekken over besturen van gestichten, welke niet op eene der voormelde wijzen worden gesubsidiëerd. — De heer de Louter vermeent, dat het toezigt van het plaatselijke bestuur zich over alle dergelijke gestichten, hetzij gesubsidiëerd of niet gesubsidiëerd wordende, behoort uit te strekken. De meerderheid der vergadering verklaart zich voor het laatst gemelde gevoelen.

De heer van Boetselaer verlangt alsnu, dat aan de regering moge worde voorgesteld de vraag, wat onder de woorden »soortgelijke inrigtingen» wordt verstaan. — De vergadering vindt in dit voorstel geen bezwaar.

De heer Scheltus wenscht, dat aan de regering de bedenking zal worden voorgesteld, aan wie het oppertoezigt zal worden opgedragen, wanneer burgemeester en wethouders zelve leden van de besturen dier godshuizen zijn, in welk voorstel mede geen bezwaar bij de vergadering wordt gevonden.

Art. 109. De heer Beeldsnijder verlangt, dat dit artikel zal worden weggelaten, als ongepast. Andere leden meenen, dat dit artikel eene voor het openbare welzijn doelmatige bepaling bevat.

De meerderheid der vergadering is voor het gevoelen van den heer Beeldsnijder.

Art. 115. De heer Verloren merkt aan, dat hier over plaatsvervangende van den burgemeester wordt gehandeld, terwijl de wijze van vervanging van dien ambtenaar niet dan bij art. 119 wordt bepaald, weshalve Z.E.G.A. meent, dat art. 119 hier voor art. 115 behoorde te worden ingevoegd.

De vergadering deelt in dit gevoelen.

Verscheidene sprekers geven het denkbeeld, dat de wijze en mate, waarop de militaire magt tot handhaving der openbare orde moet worden aangewend, geheel aan den burgemeester en aan diens verantwoording moet worden overgelaten.

De heer Kien merkt daartegen op, dat het artikel naar zijn oordeel juist is; aangezien wordt voorgescreven, dat de burgemeester de hulp der militaire magt inroept, aan welke vordering door deze moet

worden voldaan, doch, dat de bevelhebber der militaire magt alsdan vrij moet zijn, om te kunnen handelen, zooals hij vermeent, dat noodig is, en daarin niet door tusschenkomende bevelen van den burgemeester moet worden belemmerd. In denzelfden zin wordt ook door den heer d'Ablaing geadviseerd, waar op de vergadering heeft te kennen gegeven zich met deze laatste zienswijze te vereenigen.

De heer d'Ablaing acht noodig, dat in alinea 2 het woord dienstdoende schutterij behoorde te zijn gebezigd omdat de rustende schutterij hier niet kan bedoeld zijn, aangezien deze niet gewapend is en niet anders dan door den Koning kan worden opgeroepen. De heer Kien acht hier geene verduidelijking noodig; de vergadering echter verklaart in het voorstel van den heer d'Ablaing geene zwarigheid te zien.

De heer Calkoen merkt aan, dat in dit artikel wordt bepaald, dat de hulp der militaire magt door den burgemeester kan worden ingeroepen, terwijl in art. 117 in kleinere gemeenten de burgemeester moet handelen gemeenschappelijk met de wethouders, ten zij het de bloote uitvoering betreft. De spreker zoude in dit opzigt opheldering verlangen. — De heer Kien merkt aan, dat bij art. 115 wordt gesproken van het geval, dat onrustige bewegingen plaats hebben of te vreezen zijn, terwijl art. 117 een algemeen voorschrift geeft, niet op dat bijzondere geval van onrust toepasselijk. De vergadering vereenigt zich *niet* met het voorstel van den heer Calkoen.

Art. 117. De heer Kien meent, dat men het bestuur voor de kleinere gemeenten heeft willen vermakkijken, doch zoude oordeelen, dat ook voor grootere gemeenten dit beginsel kon worden toegepast en aan den burgemeester het vermogen toegekend, om in zaken van enkele uitvoering ook buiten de medewerking van wethouders te handelen. — Het raadplegen toch van het collegie van wethouders bij alle gevallen zonder onderscheid vertraagt den gang der zaken, terwijl de bespoediging derzelve eene eerste en voorname behoefte is.

De beraadslagingen tot en met die over art. 120 voortgezet zijnde, is gebleken, dat tegen deze laatste artikelen geene bedenkingen werden geopperd.

Waarna de beraadslagingen, alzoo de tijd was verstreken, zijn gestaakt en de vergadering werd gadjourneerd op morgen den 13 Julij 1849 des voormiddags te 10 ure.

VIJFDE ZITTING.

VRIJDAG 13. Julij 1849.

De zitting van HH. Provinciale Staten van heden, ten 10 ure geopend, werd bijgewoond door 25 leden. Afwezig waren de HH. J. G. G. Baron Taets van Amerongen van Renswoude, Jr. W. A. Beelaerts van Blokland van Rhemenstein, G. C. D. Baron van Hardenbroek van Hardenbroek, Ph. J. baron van Zuylen van Nyevelt, Mr. J. Scheltus van Leusden, J. C. P. E. Menso, Jr. W. E. Ram, Mr. J. de Louter, W. H. van Nellesteyn van Broekhuizen en Darthuizen, Jr. Mr. J. P. Strick van Linschoten van Vlooswijk en H. de Ruiter.

De notulen der vorige vergadering van den 12. Julij ll., zijn gelezen en goedgekeurd.

Vervolgende de beraadslagingen over de gemeente wet, is ten aanzien van

Hoofdstuk IV.

Art. 122. door den Heer Kien aangemerkt, dat het naar zijn inzien van belang is, dat de burgemeester, die met den secretaris dagelijks moet werken, eenigen invloed op de keuze van denzelve hebbe. De spreker stelt voor dat die benoeming moge geschieden door den gemeente-raad op voordragt van burgemeester en wethouders, hetzij van een dubbel of drietal — dit voorstel is door de vergadering aangenomen.

Art. 123. Bij de vergadering is verschil van gevoelen gerezen omtrent de vereeniging der betrekking van burgemeester en secretaris, namelijk of die zoude plaats hebben in gemeenten van eene bevolking tot 2000, of tot 5000 zielen. De vergadering is echter van gevoelen, dat deze uitzondering gevoegelijk kan worden bepaald voor gemeenten tot 5000 zielen, en derhalve in gemeenten welker bevolking minder bedraagt, zoude kunnen worden toegestaan, dat de betrekking van burgemeester en secretaris door eenen en denzelfden persoon werd bekleed.

Art. 124. De Heer Beelaerts stelt voor, dat bij de eedsformule, door den secretaris af te leggen, zal worden gevoegd, even als dit bij het tegenwoordige reglement op het bestuur der steden is voorgescreven, dat hij in die betrekking, voor zoo veel in zijn vermogen is, tot bevordering der belangen van de gemeente zal medewerken.

De vergadering verklaart in deze bijvoeging geen bezwaar te zien.

Art. 125. De vergadering is van oordeel, dat ook de tijdelijke vervanging van den secretaris door den raad zou behooren te geschieden op de voordragt van den burgemeester tot den daartoe te benoemen persoon.

Art. 128. De Heer v. Boetselaer verlangt, dat de zorg voor de bewaring van het gemeentelijk archief

aan burgemeester en wethouders zal worden opgedragen, in plaats van aan den secretaris. De Heer Kien zegt, dat het beter zoude zijn, dat de bewaring van het archief *niet*, zoo als bij dit artikel plaats heeft, bepaaldelijk aan den secretaris werd opgedragen, maar dat zou behooren vast gesteld te worden, dat burgemeester en wethouders verplicht zijn te waken voor de bewaring van het archief, doch bevoegd moeten zijn, om die bewaring speciaal op te dragen aan den secretaris of aan eenen bepaaldelijk daartoe te benoemen ambtenaar. De spreker verlangt dat dit artikel duidelijker en in den zin zijner aanmerking moge worden geredigeerd.

De vergadering verklaart in het gevoelen van den Heer Kien te deelen.

Bij dit artikel wordt aangemerkt, dat daarbij vermoedelijk abusief is aangehaald het art. 98, hetwelk zal moeten zijn art. 114.

De Heer v. Boetselaer verlangt, dat in dit artikel zal worden bepaald, dat de betrekking van secretaris niet zal kunnen worden waargenomen door eenen der geëmployeerden bij het provinciaal bestuur of bij het bureau van den districts commissaris, en dat eene gelijke bepaling zal worden opgenomen bij de artikelen omtrent den gemeente-ontvanger, tot welke betrekking de spreker verlangt, dat ook de verbodsbepaling zal worden uitgestrekt.

De meerderheid der vergadering deelt in dit gevoelen.

De Heer Verloren stelt voor, dat bij dit hoofdstuk een slotartikel zal worden gevoegd, bepalende, dat aan den raad de bevoegdheid zal worden toegekend, om eenen adjunct-secretaris te benoemen, aan welken tevens het regt zal worden toegekend, om de stukken te contrasigneren.

De Heer Kien is van oordeel, dat dit vermogen volgens de tegenwoordige wet aan den raad niet is ontzegd, en derhalve de geopperde bedenking alleen betrekking kan hebben op de vraag, of iemand, tot assistentie van den secretaris benoemd, ook het regt zoude hebben om de stukken te contrasigneren, en stelt derhalve voor, dat in de tegenwoordige wet eene bepaling zal worden opgenomen, waarbij wordt vastgesteld, dat ook aan eenen adjunct-secretaris de bevoegdheid kan worden toegekend tot het contrasigneren van stukken.

De vergadering verklaart zich met laatstgemeld gevoelen te vereenigen.

Hoofdstuk V.

Art. 130. De Heer Kien zoude verlangen, dat werd bepaald, dat de vereeniging van den post van secretaris en gemeente-ontvanger alleen zou mogen plaats hebben in gemeenten van beneden de 5000 zielen. De vergadering vereenigt zich met dit voorstel.

Art. 132. Ten aanzien der borgtogten meent de Heer van Marienhoff, dat bij dit artikel zou behooren te worden bepaald, tot welke waarde de inschrijvingen op het grootboek zal worden aangenomen. Z.E.G.A. meent dat dit wel ten aanzien van de borgtogten van 's rijks ontvangers doch niet ten aanzien van de borgtogten der plaatselijke gemeente ontvangers zoude zijn vastgesteld; de vergadering ziet geen bezwaar in dit voorstel, voor zoo verre het niet bij een afzonderlijk besluit mogt zijn geregeld.

Art. 133. De Heer d'Ablaing verlangt, dat dit artikel in een nader verband tot het vorige zal worden gebragt, in welk voorstel door de vergadering geen bezwaar wordt gezien.

Art. 135. Door een der leden is de opmerking gemaakt, dat bij dit artikel meer duidelijk zoude worden bepaald, dat ook de verhooging van den borgtogt zoude moeten plaats hebben onder goedkeuring van gedep. staten; welk voorstel door de vergadering wordt aangenomen.

Hoofdstuk VI.

Art. 138. De Heer Storij van Blokland acht het ondoelmatig, dat voor meer dan ééne gemeente een Commissaris van politie zal worden benoemd — de vergadering verklaart in dit gevoelen te deelen. — De Heeren Calkoen, Laan, Storij en Kien maken daar en boven de aanmerking, dat de bepalingen van dit geheele hoofdstuk in geen geval toepasselijk zullen moeten worden gemaakt op het platte land, aangezien uit dezelve voor het belang der plattelandsgemeenten weinig goeds kan verwacht worden, en daarentegen de maatregel kostbaar zijn zal. Door deze en andere leden wordt wijders alhier opgemerkt, dat bij dit geheele hoofdstuk geen bestemd beginsel is aangenomen. Naar het oordeel der sprekers behoorde in dit hoofdstuk als vast en doorgaand beginsel te zijn vastgesteld, dat de politie is plaatselijk; dat het bestuur der gemeente alzoo belast moet zijn met het beheer der politie, en de ambtenaren van de politie behooren te zijn ondergeschikt aan het plaatselijk bestuur en gehouden deszelfs bevelen op te volgen — dat derhalve ook geene andere staatsmagt op het beheer der politie eenigen invloed mag uitoefenen, terwijl alleen door de regterlijke magt aan dezelve bevelen zouden kunnen worden gegeven, voor zooverre het de opsporing van misdrijven geldt en dus enkel in die gevallen, waarin de politie als justitiële politie optreedt, zonder dat echter de regterlijke magt zich daarbij in het eigentlijke beheer der politie zou vermogen te mengen.

De vergadering is algemeen van oordeel, dat bij dit hoofdstuk de politie op eene onbestemde wijze en zonder vast beginsel is geregeld, en meent, dat het volstrekt noodig zijn zal, dat dit geheele hoofdstuk

[illegible]

De veranderingen in de wetgeving zijn van groot belang voor de ontwikkeling van de economie en de maatschappij. Het is belangrijk dat de wetgeving aan de behoeften van de samenleving aanpast. De wetgeving moet flexibel zijn en in staat zijn om te reageren op veranderingen in de samenleving. Het is belangrijk dat de wetgeving aan de behoeften van de samenleving aanpast. De wetgeving moet flexibel zijn en in staat zijn om te reageren op veranderingen in de samenleving.

De vergoeding door de Staat.
Voorbehouden zijnde, dat de
aflaat en uitstel, waarop de
betaling der opschietende
renten is vastgesteld, ge-
heel aan de vergoeding der
renten moet worden overgelaten.
De Staat kan in het belang der
aflaat en uitstel, welke over-
eenkomstig met de wet van
1875 is vastgesteld, ge-
heel aan de vergoeding der
renten moet worden overgelaten.